

၄။ ရိုးတာကအခမ်း၊ ဆန်းတာကအပြစ်

Dr. အောင်သူ ။ ။ ကပွိယရဲ့ ပဓာနတာဝန်
ဝတ္တရားက ရဟန်းတော်
များ ဝိနည်းသီလနဲ့အညီ နေထိုင်သီတင်းသုံး
နိုင်ဖို့ စောင့်ရှောက်ပေးနေသူလို့ နားလည်ထား
ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ မှန်ပါတယ်။

Dr. အောင်သူ ။ ။ သို့သော် တပည့်တော်
တို့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်
မှာကို တချို့သော ရဟန်းသံဃာတွေဟာ သီလ
အပိုင်းမှာ အားတော်တော်နည်းလာတာ ဖူးတွေ့
နေရပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ အေးဟုတ်တယ်။

Dr. အောင်သူ ။ ။ ဒါကြောင့် ဝိနည်းသီလနဲ့
အညီ ကျင့်ကြံနေတော်
မူတဲ့ ရဟန်းတော်များရဲ့အနေအထိုင်က ထူးဆန်း
သလိုလိုမျိုးများ ဖြစ်လာနေပြီလားလို့တောင်
တွေးနေမိပါတယ်ဘုရား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ ဆိုင်ကယ်မောင်းတာ၊
ကားမောင်းတာကို မြင်
ဖူးခါစမှာ အထူးအဆန်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အခုတော့
မြင်ဖန်များလာတော့ ရိုးသွားပါပြီဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ အေးဟုတ်တယ်။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ ရဟန်းတော်များ ငွေကိုိုင်
ပြီး ဈေးဝယ်နေတာကို
မြင်ပါများတော့ ရိုးနေပါပြီဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ အေးဟုတ်တယ်။

Dr. အောင်သူ ။ ။ အခုအခါမှာက ငွေမကိုိုင်
တဲ့ ရဟန်းတော်များကို
ဖူးမြင်ရတာက အထူးအဆန်းလို ဖြစ်လာပါတယ်
ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ အေးဟုတ်တယ်။ လူတစ်
ယောက်က အကြောင်း

အရာတစ်ခုကို ‘ထူးဆန်းလိုက်တာကွာ’လို့ သူငယ်
ချင်းတစ်ယောက်ကို ပြောပြတယ်။ သူငယ်ချင်းက
‘ဒါများ အထူးအဆန်းလုပ်လို့၊ ရိုးနေပြီ’လို့ ပြော
လိုက်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း မမြင်ခင်၊
မကြားခင်က ထူးဆန်းတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။
မြင်ဖန်၊ ကြားဖန်များလာတဲ့အခါမှာတော့ ရိုးကုန်
တယ်ဒကာကြီး။

Dr. အောင်သူ ။ ။ မှန်ပါဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့
ရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ

ထဲမှာ ရဟန်းတွေ ငွေအလှူခံတာလည်း တစ်ခု
အပါအဝင်ဖြစ်တယ်။ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး
နှစ်တစ်ရာလောက်ကြာတဲ့ကာလမှာ ရဟန်းတော်
များ ငွေအလှူခံတာက ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အထူး
အဆန်းကြီးကို ဖြစ်ခဲ့တယ် ဒကာကြီး။

ဥပါသကာတို့ဖတ်ဖို့ ဝိနည်းသင်ပုန်းကြီးဖတ်စာ (အပိုင်း-၁)

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်လှပါဘုရား၊ ဒီနေ့
တော့ ရိုးနေပါပြီဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ နဘူးကျင်းဆရာတော်
ကြီးက ငွေမကိုင်တဲ့

ရဟန်းတစ်ပါးက သံဃာတွေကြားထဲ သွားနေ
မိရင် ဖော်ကောင်ဖြစ်သတဲ့ ဒကာကြီး။

Dr. အောင်သူ ။ ။ ဘယ်လိုဖော်ကောင်ပါ
လဲဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ အကြောင်းစုံမိတိုင်း
‘ဦးဇင်း ငွေမကိုင်ဘူး’

‘ဦးဇင်း ငွေမကိုင်ဘူး’ လို့ ပြောပြောနေရလို့တဲ့။
Dr. အောင်သူ ။ ။ တင်ပါ့ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ကြားဖူးတာလေး ပြောပြ
ဦးမယ်။ တောင်ပေါ်

ကျောင်းက ဝိနည်းလေးစားတဲ့ ဆရာတော်ကြီး
က ‘နေလွဲညစာစားရင် အာပတ်သင့်တယ်၊ ရွှေငွေ

ကိုင်ရင် အာပတ်သင့်တယ်၊ မာတုဂါမနဲ့ နှစ်ယောက်
ထဲ အခန်းထဲမှာ စကားပြောရင် အာပတ်သင့်

တယ်၊ အာပတ်သင့်တယ်၊ အာပတ်သင့်တယ်’ လို့
ပြောတာကို ရွာထဲက ဒကာ ဒကာမတွေက မကြာ

ခဏ ကြားနေရသတဲ့ မောင်ကျောင်းသား။
M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်ပါ။ တကယ်လည်း

အာပတ်သင့် နေတာ
မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ သို့သော်
သာသနာတော် ဆိုင်ရာ
ဗဟုသုတနည်းပါးရှာတဲ့ ဒကာမကြီးတစ်ယောက်က
'တောင်ပေါ်မှာ ဆရာတော်ကြီး အာပတ်သင့်လို့တဲ့
ညဆွမ်းလည်း မဘုဉ်းပေးရရှာဘူး၊ ငွေလည်း
မကိုင်ရရှာဘူး၊ ကျောင်းထဲမှာ မာတုဂါမနဲ့ စကား
တောင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် မပြောရရှာဘူးတဲ့၊
ဒါကြောင့် တောင်ပေါ်က ဆရာတော်ကြီးကို
ရွာထဲက ဘုန်းကြီးကျောင်းပင့်ကြရင် ကောင်းမယ်
ငါ့မြေး' လို့ သူ့မြေးလေးနဲ့ တိုင်ပင်သတဲ့ မောင်
ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ အဖွားက တောင်ပေါ်
မှာ အာပတ်သင့်ပြီး
တောင်အောက်က ရွာကျောင်းမှာတော့ အာပတ်
မသင့်ဘူးလို့ ယူဆထားဟန်တူတယ်ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဟုတ်ဟန်တူတယ်။ သူ့
မြေးလေးကို ဆက်ပြီး
မှာတယ်တဲ့ 'ရွာကျောင်း ဆရာတော်တွေက
မိန်းကလေးတွေရဲ့ လက်ကိုကိုင်ပြီး လက္ခဏာ
ကြည့်ပေးတာ၊ မီးယပ်ဆေးဖော်ပေးနေတာလည်း
အဖွားမြင်နေတာပဲ၊ ဒီကဆရာတော်တွေ အာပတ်
သင့်တယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားမိဘူး။ တောင်ပေါ်
ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘာဖြစ်နေတယ်မသိဘူး။

ဥပါသကာတို့ဖတ်ဖို့ ဝိနည်းသင်ပုန်းကြီးဖတ်စာ (အပိုင်း-၁)

ညဆွမ်းဘုဉ်းပေးရင်ကို အာပတ်သင့်သတဲ့၊ ဒီတော့
အဖွားတို့ ညဆွမ်းကပ်တဲ့ ကုသိုလ်မရတော့ဘူး
ပေါ့ ငါ့မြေးရယ်၊ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကို
တောင်ပေါ်ကျောင်းမှာသာ အာပတ်သင့်နေတာ
ရွာကျောင်းမှာ အာပတ်မသင့်ဘူးဘုရားလို့ သေသေ
ချာချာလျှောက်နှော်'လို့ သူ့မြေးလေးကို မှာသတဲ့
မောင်ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ ခက်ပါဘိဘုရား။ အဲဒီ
အဖွားက တောင်ကျောင်း
ပေါ်ကဝိနည်းလေးစားတဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ အနေ
အထိုင်က ဆန်းနေပြီး၊ ရွာထဲက ဆရာတော်ရဲ့
အနေအထိုင်က မြင်ရဖန်များတော့ ရိုးနေတာ
ထင်ပါတယ်။

ဆရာတော် ။ ။ ဟုတ်တယ်။ ရိုးတာက
နှစ်မျိုးရှိတယ်၊ ဆန်းတာ
ကလည်း နှစ်မျိုးရှိတယ် မောင်ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်ပါ။ ဘယ်လိုနှစ်မျိုးပါ
လဲဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဘုရားဥပဒေအတိုင်း
ကျင့်သုံးတာကို မြင်ဖန်
များလို့ ရိုးနေတာကတစ်မျိုး၊ ဝိနည်းမကျင့်
တော့တာကို မြင်ပါများလို့ ရိုးနေတာကတစ်မျိုးတဲ့
မောင်ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်ပါဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဘုရားရှင်ဥပဒေတော်
အတိုင်း မကျင့်သုံး
တော့တာကို ရုတ်တရက်မြင်ရလို့ ဆန်းတာက
တစ်မျိုး၊ ကျင့်သုံးတာကို ရုတ်တရက်မြင်ရလို့ကို
ဆန်းနေတာက တစ်မျိုးတဲ့ မောင်ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်ပါဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ ဒါကြောင့် -
‘ရဟန်းရိုးတော့ ရဟန်းချစ်၊
ရဟန်းဆန်းတော့ ဒကာချစ်၊
ရိုးတာကအစစ်၊ ဆန်းတာကအပြစ်’ တဲ့
မောင်ကျောင်းသား။

M.Sc ကျောင်းသား ။ ။ မှန်ပါ၊ မှတ်သားထား
ပဲ၊ မယ်ဘုရား။

ကျမ်းညွှန်း

* ပဌမဘာဏဝါရာ၊ သတ္တသတိကက္ခန္ဓက၊ စူဠဝဂ္ဂပါဠိ (နာ-၄၉၁)